

شعر است و لیکن باینجه آوردن شیخ البرقبرس
واعتماد کردن بر آن کافی است چه شیخ البرقبرس در علم
و شهرت و باطن عقلی نداشت **و چون لغت نیا از لغت**
پس بیان عالم بجز درین روز یعنی روز قیامت واقع شود
بوجهیک در احادیث مستفیضه واقع است در استخراج نموده
شده است از احادیث کثیره بعضی حالات از بعضی
و بعضی از بعضی جمع کرده شده است پس بنویسند
تقریباً از سیراقیل نفع کن هم در همان بجزند احیای ناطق
بعضی نطق کنند **بالحمد لله** و بعضی نطق کنند سبحان الله
من حیثاً تا بعد امانتاً شیخ البرقبرس میفرماید
بهر ناطق نطق کن بقدر علم خود بدان چیز که درین حال بر آن
و در انوش خواهر کرده که برینج بود و هر یک که خیال خواهر
آن حال که بود درینج بود و خواب چنانچه مستقیماً

احوال

احوال خواب خود یا دکن و کسی که می رود درینج رود و بنام
که دنیا خواب بود و لا یبدرش دم و در آخرت بر جای اعتقاد
خواهر کرده دنیا و برینج هر دو خواب بودند و ایشان **خواب**
بروز حشر که دنیا خواب بود بعد از آنکه منتقل برینج شود
و برینج بآن مانده که کسی خواب می بیند که پیدایش و نشأ
آخرت نقطه حقیقی است درین نشأ اهل تسامع است را
خواب نیست و اهل نارا که خواب خوابند آمدن است
اهل دوزخ است اعزاز با الله بنما و بعد از بعثت کشیده
بجهره و گردانیده شود درین مثل اویم و آسمان ما منشی
و حشر کرده شوند و حشرش جواریات و نازل شوند ملائکه
از آسمان و صف بندند و بیایند و نطق از غم **بگردد**
آنک را رب در نطق غم واقع است در احادیث صحیح
در قرآن هم واقع است **و جاهد ربانی و اللیلک**

در بیان احوال برینج

در بیان احوال برینج
اهل نارا